

København for at faa et Konkurrencetilbud, thi saa burde en offentlig Licitation have fundet Sted. Hvis det var sket, vilde ingen Indvendinger kunne gøres. Men man søger et københavnsk Firma, om hvilket Arkitekten siger, at han kender det ikke og anede ikke noget om det. Jeg kender det heller ikke, skønt jeg dog kender adskillige københavnske Firmaer. Man kunde endda have forstaaet det, hvis det var et Firma, som havde indlagt sig Fortjenester ved tidligere Udførelser af Statsarbejder, men Arkitekten siger udtrykkelig, at han kendte ikke noget til det. Hvorfor han udtrykkelig fremhæver dette, ved jeg ikke. Jeg antager, det er, fordi han ikke ønsker, det skal antages, at han har protegeret et Firma. Det er altsaa denne Fremgangsmaade, jeg synes, strider mod det, man maa kalde rene og klare Linier, og det er det, jeg fra Begyndelsen tog Anledning til at paatale, og som jeg synes er af Betydning, fordi Sagen er af stor principiel Vigtighed. Retsgrundlaget for en Licitation, Betingelserne, har været Genstand for overordentlig megen Opmærksomhed fra saa vel ledende Ingeniører som Staten og de Entreprenører, som skulle arbejde derefter. Det har beskæftiget dem i mange Aar. I Københavns Kommune har Forholdet været ordnet overordentlig godt, saa godt, at noget saadant, som her er foregaaet, ikke kunde tænkes under Kommunen, hvor, takket være daværende Stadsingeniør Amt, disse Forhold ere satte saa overordentlig godt i System. Jeg synes da, det er beklageligt, at denne Forsyndelse kan ske ved Statens Arbejder.

Den højtærede Indenrigsminister har, da han var Minister for offentlige Arbejder, haft stor Interesse for denne Sag og har fremdeles vist denne Interesse i sit nye Embede, idet han med fuldstændig rigtig Forstaaelse af dette Spørgsmaals Vigtighed har samlet alle Statens — jeg tror det er 150 — Licitationsbetingelser og har anmodet Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri om at udtale sig gennem en nedsat Komité om disse for derved at faa dem saa meget skarpere formuleret og saa meget mere overensstemmende med det praktiske Livs Fordringer. Denne Sag har altsaa den højtærede Indenrigsministers fulde Opmærksomhed og Interesse. Jeg vilde ønske, den ogsaa havde den højtærede Justitsministers Interesse og Forstaaelse.

Men nu kommer en anden Side af Sagen, som jeg har talt om tidligere, men

som jeg skal komme tilbage til i Anledning af de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), det er nemlig Erklæringen fra de 8 Vand- og Gasmestre. I Parentes maa jeg sige til det ærede Medlem fra Kolding, at naar han kom ind paa at karakterisere mine Udtalelser og sagde, at jeg havde udtalt mig meget skarpt, har jeg nu paa Fornemmemelsen, at skønt jeg udtalte mig skarpt, var det ikke nær skarpt nok. Det viser sig navnlig, at det ikke har virket det mindste overfor det ærede Medlem fra Kolding, thi han siger, at jeg har anket over, at det har været vanskeligt at faa Tegninger fra Arkitekten og over forskellige andre Ting. Jeg har ikke nævnt Tegninger. Paa det Tidspunkt anede jeg intet om dem, det har jeg først set noget om senere. Jeg talte kun om det principielle i Licitationsspørgsmaalet. Det ærede Medlem har ikke læst mine Ord med megen Opmærksomhed, men naar det ærede Medlem vilde omtale dem, kunde han dog vise mig den Ære at læse mine Udtalelser rigtig igennem, og burde ikke, som han gjorde, tale om noget meget uvigtigt, medens det store og for Staten vigtige Principspørgsmaal, jeg omtalte, burde have fanget hans Interesse. Det ærede Medlem kom altsaa ind paa disse Erklæringer af Vand- og Gasmestrene, og det gjorde han efter min Mening med meget liden Forstaaelse. Det eneste, han har Ret i, er, at naar en Mand skriver under paa en Erklæring, skal han ikke nogle Dage efter komme og bede om at faa sit Navn slettet, for det er noget Vrøvl. Den første Erklæring, der foreligger fra 8 Vand- og Gasmestre i København, indeholder en Udtalelse som Svar paa det Spørgsmaal, om det er almindeligt, at Arbejder udbydes paa den skete Maade, og om Grundlaget er tilstrækkeligt, og de have svaret, at det er almindeligt. Desværre, det er ingenlunde usandt, hvad der staar i denne Udtalelse, det er ret almindeligt. Men der har været ført en meget stærk Kamp mod denne Almindelighed. Jeg har selv deltaget i den i mange Aar, og man har netop søgt at faa dette almindelige Forhold ud af Verden, at Grundlaget for Licitationer er slet og urigtigt. Men det er ikke almindeligt i Statens Arbejde, og det er endnu mindre almindeligt i Københavns Kommunes Arbejde, hvad det ærede Medlem for Købens Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vist kan bekræfte. Det er heldigvis ikke almindeligt i Statens Arbejde. Jeg har selv indgivet Tusinder af Tilbud paa Licitationer saavel til Kom-